

ere uforandrede som de stod i Justitsministerens Forslag. Folketingets Forslag indeholdt derimod en Bestemmelse om Adgang til at beholde Sædelighedsforbrydere i Forvaring efter endt Straffetid som farlige for den offentlige Sikkerhed. Denne Bestemmelse afløstes i Justitsministerens Forslag af den i Loven optagne Skærpelse af Straffen.

20. Folketingets og Justitsministerens Forslag handlede her kun om Alfonsoeri og Omgængelse mod Naturen. Dette udvidedes af Landstinget til at omfatte visse, i vindesyg Hensigt udførte Sædelighedsforbrydelser i Slægt med Rufferi.

c. Med Hensyn til *Legemsstraffen* kan anføres følgende: Justitsministerens Forslag sluttede sig til Folketingets (se ovfr.) med nogle Afvigelser i Enkeltheder: 1) „Uterligt Forhold“ var føjet til „Utugt med“ Pigebørn under 12 Aar, og i Forbindelse dermed var der henvist til Straffelovens §§ 173 (Utugt med Pigebørn under 12 Aar), 176 (uterligt Forhold) og 185 („den, som ved uterligt Forhold krænker Blufærdigheden eller giver offentlig Forargelse“). 2) Efter Folketingets Forslag skulde Volden have medført „betydelige Smertes eller et længere Sygeleje eller for længere Tid gjort den overfaldne uskikket til Arbejde“. I Justitsministerens Forslag var „betydelige Smertes“ ombyttet med „legemlig Lidelse, der ikke er rent forbigaaende“. 3) Justitsministerens Forslag optog en nærmere Bestemmelse om den legemlige Revselse, bl. a. at den skal ske ved „Kat, Tamp eller Rotting“. Landstinget strøg „Katten“ og begrænsede de Tilfælde, hvor Legemsstraffen skal anvendes, ved at sætte „betydelig legemlig Smerte“ i Stedet for de citerede Ord i Justitsministerens Forslag og ved at udelade § 185.

Baade efter Folketingets og Justitsministerens Forslag skulde Legemsstraffen være for Personer „af Mandkøn mellem 15 og 55 Aar“. I Landstinget forandredes „15 Aar“ til „18 Aar“. (Om Legemsstraf for unge Mennesker under 18 Aar se ovfr. i Referatet af Loven under 4 b, en Bestemmelse, som indsattes i Landstinget).

Endelig forelaa i Landstinget et Ændringsforslag fra et Mindretal i Udvalget (Berthelsen, Goos, Nellemann, Nordby og H. P. Pedersen) om helt at stryge Legemsstraffen. Med 39 Stemmer mod 11 vedtog Tinget at lade Bestemmelsen blive staaende.

d. Efter Folketingets Forslag skulde det heromhandlede Paalæg gaa ud paa, at vedkommende i et vist Tidsrum, ikke ud over 5 Aar, „skal afholde sig fra Nydelsen af spirituose Drikke“. I Justitsministerens Forslag stod „ikke maa vise sig i beskænket Tilstand paa offentligt Sted“. Landstinget ombyttede dette med det, der kom til at staa i Loven (se ovfr.).